12/10/2023

Το φυτώριο του Θεού – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΤΟ ΦΥΤΩΡΙΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

π. Δημητρίου Μπόκου

Ο Θεός είναι έμπειρος, καλός γεωργός. Σπέρνει τον σπόρο του, φυτεύει τα φυτά του με αξεπέραστη τέχνη. Ο αγρός του είναι τεράστιος, όλες οι ανθρώπινες ψυχές. Στον αγρό αυτόν φυτεύονται θείες καταβολές, σπέρνεται από τον ουράνιο σπορέα *«καλόν σπέρμα»,* άριστης ποιότητας σπόρος **(Κυριακή Δ΄ Λουκά).**

Ο Θεός πρωτοέδειξε τη γεωργική δεξιοτεχνία του στον Παράδεισο, όταν ετοίμασε για τον άνθρωπο *«κήπον παντοίοις ωραϊσμένον φυτοίς».* Ο Θεός δεν αρέσκεται σε μονοκαλλιέργειες. Αντιθέτως, ζήτησε από τη γη να βλαστήσει *«παν ξύλον ωραίον εις όρασιν και καλόν εις βρώσιν»* (Γεν **2,** 9). Όλα αυτά τα διαφορετικά δέντρα που ντύνουν τον κόσμο με την πολυποίκιλη ομορφιά τους και τον τρέφουν με την πανσπερμία των καρπών τους. Όλα αυτά που φτιάχνουν το τεράστιο, αλλά και τόσο τέλεια ισορροπημένο γεω-οικοσύστημα.

Αλλά το ίδιο επιθυμεί ο Θεός και στον πνευματικό του αγρό, όπου φυτεύει πολλών ειδών καλά σπέρματα. Και ο καθένας μας πρέπει να γίνει το ζωντανό ακμαίο φυτό που θέλει ο Θεός. Να αναπτυχθεί και να καρποφορήσει με τον δικό του ιδιαίτερο τρόπο. Οι θείοι λειμώνες *«της ακηράτου νομής»,* τα αμόλυντα βοσκοτόπια της Βασιλείας του Θεού, περιμένουν να γεμίσουν, όταν έλθει η ώρα του θερισμού, με όλους ανεξαιρέτως τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος. Τα καλά σπέρματα του Θεού, τα ποικίλα φυτά που φυτεύει στο πνευματικό του φυτώριο, είναι τα πάμπολλα χαρίσματα που το Άγιο Πνεύμα ενεργεί και διαμοιράζει σε όλο τον κόσμο, δίνοντας στον κάθε άνθρωπο κάτι διαφορετικό από τον άλλο. Έτσι ο Θεός ζητάει διαφορετική καρποφορία από τον καθένα μας, εφόσον *«έκαστος ίδιον χάρισμα έχει εκ Θεού»* (Α΄ Κορ. **7,** 7).

Και όπως η ακτινοβολία του ηλίου ζωογονεί όλα τα φυσικά οικοσυστήματα της γης, έτσι και η έκχυση του Αγίου Πνεύματος *«επί πάσαν σάρκα»* (Ιωήλ **3,** 1), η δωρεά μιας διαρκούς Πεντηκοστής, δίνει ζωή στο θεϊκό οικοσύστημα, *«όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας».* Και με το πλήθος των διαφορετικών χαρισμάτων καλεί τους πάντες σε αρμονία, αλληλοσυμπλήρωση και ενότητα, όπως ακριβώς και η τεράστια βιοποικιλότητα απεργάζεται τη θαυμαστή ισορροπία στα επίγεια οικοσυστήματα. *«Διαιρέσεις δε χαρισμάτων εισίν, το δε αυτό Πνεύμα».* Υπάρχουν πολλά και διαφορετικά χαρίσματα, αλλά το άγιο Πνεύμα που τα διανέμει είναι ένα και το αυτό (Α΄ Κορ. **12,** 4).

Δεν έχει λοιπόν κανένα απολύτως νόημα να ζηλεύει και να φθονεί κανείς το χάρισμα του άλλου, αλλά να καλλιεργεί επιμελώς το δικό του χάρισμα. Λέει μια ιστορία για κάποιον βασιλιά που έβλεπε τα φυτά του κήπου του να ξεραίνονται. Η βελανιδιά μαράζωνε, επειδή δεν ήταν σαν το πεύκο, το πεύκο επειδή δεν έκανε σταφύλια σαν το αμπέλι, το αμπέλι επειδή δεν έκανε λουλούδια σαν την τριανταφυλλιά, η τριανταφυλλιά επειδή δεν ήταν ψηλή και δυνατή σαν τη βελανιδιά. Μέσα στη γενική ξεραΐλα όμως μια μικρή φρέζια ήταν γεμάτη ευωδιαστά λουλούδια και δροσιά. «Πώς τα καταφέρνεις να είσαι τόσο ζωντανή και ανθηρή σ’ αυτόν τον μαραμένο και άθλιο κήπο;» τη ρώτησε ο βασιλιάς. «Μα επειδή σκέφτομαι ότι, όταν με φύτεψες, ήθελες από μένα φρέζιες. Αν ήθελες βελανιδιά ή τριανταφυλλιά, θα φύτευες στη θέση μου βελανιδιά ή τριανταφυλλιά.

Λέω λοιπόν μέσα μου: Θα προσπαθώ να είμαι φρέζια όσο καλύτερα μπορώ».

Στο θείο φυτώριο έχεις ήδη φυτευτεί και συ. Τί καρπό άραγε να περιμένει από σένα ο Θεός;

Καλή ευλογημένη εβδομάδα!